

μένης καὶ ταύτης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου εἰς τὴν γονικαρίαν ἐνάγουσαν, ἢ, ἐν περιπτώσει προαποβιώσεώς της, εἰς τοὺς κληρονόμους της).

54 - 199a

1683. Ἀβαντάριον ἐν Νάξῳ, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58a, σ. 88 - 89.

...ἐγνωρίζοντας πολλές εὐεργεσίες καὶ μεγάλες ἀνάπαισες ἀπὸ τὸν υἱὸν της τὸν κὺρ Δ., παρακινημένη ἀτὴν της ποιεῖ τὴν παρὸν ξωμοίραση καὶ ἀβαντάριο τοῦ αὐτοῦ της υἱοῦ κὺρ Δ. Ἀρχή... ἀπὸ τῇ σήμερο ταῦτα πάντα... Μὲ τοῦτο νᾶναι κρατημένος ὁ ἄνωθεν Δ. νὰ μαντινήρη τὴν μάναν του ζωντανή καὶ ἀποθαμένη, κατὰ τάξι...».

55 - 199b

1683. Πρακτικὸν ἀπὸ 12 Μαΐου τοῦ Κοινοῦ τῆς Σαντορίνης περὶ ἐθιμικοῦ δικαίου, ἐν 102a, σ. 164 - 165.

«Μὲ τὸ παρὸν γράμμα ὁμολογοῦν καὶ λέγουν τὴν σήμερον οἱ κάτωθι προεστοὶ καὶ γέροντες τῶν πέντε καστελλίων, ὅτι πῶς ἀπὸ παλαιόθεν ἕως τὴν σήμερον ἦτο καὶ εἶναι κοινὴ συνήθεια εἰς ὅλους, ὅταν ἕνας γονιὸς ἢ τις ἄλλος ὅπου νὰ ἔχη πρᾶγμα ἐδικόν του, καὶ νὰ τὸ ἔξουσιάζη, εἶναι νοικοκύρης νὰ τὸ ἀφίνη καὶ νὰ τὸ ἀφιερῶνῃ ὅπου θέλει αὐτός του, ἢ ὅταν κάμῃ γράμμα τῶν παιδιῶν του ὡσὰν προνοσὺμφωνον ἢ τεσταμέντο ἢ ἄλλην παραγγελίαν δύναται καὶ εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅτι κοντετζιὸν θέλει εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ κανεῖς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ τὸν διασίση μήτε νὰ τὸν ἐνποδίση μόνον τὸ ἔχουν βέβαιον καὶ στερεὸν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνέκοπτον, ἤγουν ὅταν μὲ κοντετζιὸν λέγει καὶ νομινάρη νὰ πηγαίνῃ ἢ κληρονομία εἰς τοὺς πλέον προξίμους· ἂν ἴσως καὶ ὁ κύρης ζεῖ, τὰ παιδιά δὲν κληρονομοῦν, ἢ ὅταν εἶναι ἀδέλφια, ἀνίψια δὲν ἔχουν νὰ κάμουν, καὶ πάλιν ὅταν εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ παιδὶ ἢ τῆς ἀδελφῆς, ἐγγόνι δὲν ἔχει νὰ κάμῃ, μόνον ὅστις εἶναι σημότερος καὶ πλέον σφικτὸς ἐδικός, ἐκεῖνος κληρονομᾷ κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τοῦ τόπου μας. Καὶ ἔττι πάλιν καμίαν βολάν, ἂν ἴσως καὶ ὁ κύρης κάμῃ νὰ κληρονομοῦν καὶ τὰ ἀνίψια ὡσὰν καὶ τὰ ἀδέλφια ἢ τῶν ἀρσενικῶν τὰ παιδιά καὶ ὄχι τὰ θηλυκά, ἢ τῶν θηλυκῶν μόνον, νοικοκύρης εἶναι, ὄχι μόνον νὰ τὰ ἀφίση ὅλονων του τῶν ἐδικῶν, μὰ καὶ εἰς τοὺς πλέον ξένους διὰ τὴν ψυχὴν του, κατὰ τὴν κοντετζιὸν καὶ παραγγελίαν ὅπου θέλει κάμει. Καὶ οὕτω μαρτυροῦν ὡς ἄνωθεν μὲ φόβον Θεοῦ διὰ νὰ μὴ χάνωνται ἢ συνήθειες καὶ τάξεις ὅπου εἶχαν καὶ βαστοῦν ἀκόμη βεβαιωμένες ἀπὸ τὴν κραταιὰν καὶ ἀνίκητον βασιλείαν μὲ ἀκτιναμὲ καὶ χατσιοῖφι...».

